

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-07-4387 ת' ב' נ' צ' ג'

לפני כבוד השופט נפתלי שילה

המבקשת

ת' ב'

ע"י עו"ד דודי לוי

נגד

המשיב

צ' ג'

ע"י עו"ד מאור בשן

פסק דין

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה מיום 1.6.21 (כב' השופט ליאור ברינגר), שדחה ערעור על החלטת כב' רשמת ההוצאה לפועל שהורתה על סגירת תיק ההוצל"פ שנפתח כנגד המשיב בהעדר חוב למבקשת.

א. רקע עובדתי

1. בין הצדדים התנהלו הליכי גירושין וביום 8.7.10 ניתן ע"י כב' בית הדין הרבני תוקף של פסק דין להסכם שלפיו התחייב המשיב לשלם למבקשת בגין חלקה במניות חברה, סך של 4.5 מיליון ₪ (להלן: **ההסכם**).

2. המבקשת פתחה תיק הוצל"פ כנגד המשיב בטענה שהוא לא קיים את חלקו בהסכם. ביום 5.11.12 הגיעו הצדדים להסכמות במסגרת דיון בלשכת ההוצל"פ (להלן: **ההסכמות**) לפיהן:

"מבלי להודות בכל טענה מכל מין וסוג שהוא ותוך כדי שהזוכה והחייב שומרים על כלל טענותיהם לפי כל דין ובכלל זה אלו העולות מפסק הדין של בית הדין הרבני ו/או מתיק ההוצל"פ ומתוך זה שכל טענות הצדדים יידונו בסופו של יום בבית הדין הרבני במסגרת איזון המשאבים המתנהל בפני בית הדין הרבני, מסכימה הזוכה לפנים משורת הדין כי תיק ההוצל"פ ייסגר בכפוף לתנאים הבאים...".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-07-4387 ת' ב' נ' צ' ג'

בהסכמות פורטו התנאים לסגירת התיק, שכללו העברת כספים ונכסים מידי המשיב לידי המבקשת ונקבע כי "ככל שהחייב יעמוד בתנאי ההסכם, תיק ההוצל"פ ייסגר". להסכמות ניתן תוקף של החלטה ע"י כב' רשמת ההוצל"פ.

3. ביום 3.8.14 הורתה כב' רשמת ההוצל"פ על סגירת התיק, לאחר שהוכח לה שהמשיב עמד בתנאי ההסכמות.

4. בשנת 2016 הגישה המבקשת בקשה ללשכת ההוצאה לפועל וטענה שחובו של המשיב טרם סולק במלואו, בניגוד להסכמות. ביום 6.12.16 הבקשה נדחתה.

5. ביום 15.1.19 ניתנה החלטה ע"י בית הדין הרבני שהתייחסה בין היתר לטענת המבקשת בדבר חוב המשיב בתיק ההוצל"פ ונקבע כי: "גם כאן מתבררת תביעת המבקשת כתביעה לא כנה, וכהטעיית בית הדין... אכן מתברר שכל התיקים שנפתחו נגד המשיב בהוצאה לפועל עבור חובותיו למבקשת נסגרו, לאחר שזה סילקם עד השקל האחרון".

6. המבקשת ערערה על ההחלטה הנ"ל לבית הדין הרבני הגדול וביום 11.2.20 החליט בית הדין הרבני הגדול להשיב את הדיון בשאלה האם המשיב חייב כספים למבקשת, לבית הדין הרבני האזורי ויש לאפשר לה "להוכיח שאכן נותר חוב שכזה".

7. ביום 16.7.20 ניתנה החלטת בית הדין הרבני האזורי שבה נקבע בין היתר כי:

"לאחר העיון בהחלטת רשמת ההוצל"פ מיכל שכנר מיום 13.1.14 שממנה עולה כי לא נותרה יתרת חוב של מר צ' ג' - המשיב. החלטה זו לא היתה בפני בית הדין הרבני הגדול כך שבקשתם שנשוב ונדון בכך מהתייתרת... אין מה לדון בתרכיב החוב אם לאור ההחלטות של הרשמת ההוצל"פ ברור כי הצדדים הגיעו להסכם הכולל הסרת וסילוק כל חוב וממילא המשיב אינו חייב... על כן לאור האמור, ביה"ד דוחה את טענת ב"כ האישה לחוב של 1,600,000 ₪ מהמשיב".

8. ביום 15.9.20 פתחה המבקשת תיק הוצל"פ חדש וזאת לאור טענתה שהמשיב עדיין חייב לה כספים בהתאם להסכם. ביום 7.2.21 דחתה כב' רשמת ההוצאה לפועל את הבקשה שהוגשה "בניגוד להחלטות שיפוטיות חלוטות וברורות" ובין היתר נקבע בהחלטתה (להלן: ההחלטה) כי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-07-4387 ת' ב' נ' צ' ג'

"צר לי לומר, כי תיק זה נפתח שלא כדין. הזוכה כבר פתחה תיק לאכיפת פסק דין מושא תיק זה והוא נסגר בהתאם להחלטת כב' הרשמת. ניסיונותיה להביא לפתיחת התיק הקודם מחדש לא צלח, והרי אני איני ערכאת ערעור על החלטות כב' הרשמת מיכל שכנר שטיפלה בתיק לאורך השנים ובחנה אם קוימו הסכמות הצדדים ומה משמעותן. והנה, לאחר שגם בית הדין הרבני קבע באופן מפורש כי אין חוב בהוצאה לפועל, הזוכה פונה שוב לפתיחת תיק בהוצאה לפועל בגין אותו חוב, משל לא היו דברים מעולם. אם כן, ודאי שאיני ערכאת ערעור אחר החלטות בית הדין הרבני הנכבד, אשר קבע כמצוטט לעיל, כי אין חוב".

9. המבקשת לא השלימה עם ההחלטה והגישה ערעור לבית המשפט קמא. ביום 1.6.21 דחה בית המשפט קמא את הערעור ובין היתר נקבע בפסק דינו (להלן: פסק הדין) כי:

"תפקידו של ראש הוצל"פ לבצע ולהוציא לפועל פסק דין של ערכאות שיפוטיות. במקרה הנוכחי הוגש לביצוע פסק דין, הצדדים הסכימו על סיום הליכי הוצל"פ בתנאים מסוימים, התנאים קוימו ולפיכך הליכי הוצל"פ על פי פסק הדין הסתיימו. במסגרת הסכם הוצל"פ קבעו הצדדים באופן מפורש כי יש להם טענות נוספות הנוגעות לתיק ההוצל"פ עצמו (בין היתר) וקבעו כי אותן טענות תידונה בפני בית הדין הרבני. לאור האמור, הצדדים בעצמם היקנו את הסמכות לדון בטענותיהם לכב' בית הדין הרבני ולא לראש הוצל"פ, גם בהתייחס לטענות הנוגעות להליכי הוצל"פ. משלא הומצא לראש הוצל"פ פסק דין חדש של בית הדין הרבני, הוא אינו מוסמך לפעול מכוח פסק הדין אשר ההליכים לגביו הסתיימו בלשכת הוצל"פ".

10. המבקשת לא השלימה גם עם פסק הדין והגישה בקשת רשות ערעור.

ב. תמצית טענות המבקשת

1. יש ליתן רשות ערעור מפאת חשיבותו של מקרה דנן והיות המחלוקת משפטית בעיקרה.
2. טעה ביהמ"ש קמא שעה שלא התחשב בעובדה שהמשיב כלל לא הגיש תשובה לערעור בניגוד להחלטת ביהמ"ש קמא ולפיכך, לא עמדה בפני ביהמ"ש גרסה נגדית של המשיב. כמו כן, שגה ביהמ"ש שעה שלא התחשב בכך שלא נערכה חקירה של המשיב על תצהירו בלשכת ההוצאה לפועל וההחלטה ניתנה ללא קיום דיון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-07-4387 ת' ב' נ' צ' ג'

3. ביהמ"ש קמא פירש באופן שגוי את ההסכמות. הצדדים מעולם לא הקנו סמכות לבית הדין הרבני לדון בטענותיהם ולא ניתן להקנות לבית הדין הרבני סמכות שאין לו. מי שמוסמך לדון בשאלת פירעון החוב היא רק לשכת ההוצאה לפועל ובית הדין הרבני לא היה מוסמך לקבוע שלא קיים חוב.
4. ההסכם שקיבל תוקף פסק דין מעולם לא בוטל ולא חדל מלהתקיים ולמבקשת היתה הזכות לגבות את המגיע לה לפיו. המבקשת מעולם לא ויתרה על החוב הפסוק. תפקידו של ראש ההוצאה לפועל את ההסכם שקיבל תוקף של פסק דין והוא לא נדרש לכל החלטה נוספת לצורך כך.
5. המשיב בעצמו טען בפני בית הדין הרבני שאין לו סמכות לדון בשאלת קיומו של חוב וקיים כנגדו השתק שיפוטי. המשיב לא יכול מצד אחד לטעון להעדר סמכות בית הדין הרבני ומצד שני לעשות שימוש בהחלטותיו. בנוסף, התשלום על פי ההסכמות היה רק "על חשבון" תשלום החוב.
- ג. **תמצית טענות המשיב**
1. אין עילה למתן רשות ערעור בגלגול שלישי. הבקשה לא נסובה אודות שאלה משפטית ואינה מצדיקה התערבות בית משפט זה אפילו לא בגלגול שלישי "מרוכך". למעשה, לאור ההחלטות הקודמות שניתנו בשאלה זו בעבר, מדובר ב"גלגול שביעי". לא ייגרם למבקשת כל עיוות דין אם הבקשה תידחה. אדרבא, למשיב ייגרם עיוות דין אם תינתן למבקשת רשות ערעור ויידונו שוב עניינים חלוטים שכבר הוכרעו.
2. אסור היה למבקשת לפתוח את תיק ההוצאה לפועל לאור החלטות קודמות ומפורשות של ראש ההוצאה לפועל ושל בית הדין הרבני לפיהן המשיב לא חייב דבר למבקשת בגין ההסכם.
3. כבר בשנת 2016 קבעה ראש ההוצאה לפועל שהמשיב לא חייב דבר והוא מילא את כל תנאי ההסכמות. המבקשת אף הסתירה בבקשתה לפתיחת תיק ההוצאה לפועל את דבר קיומן של החלטות חשובות שניתנו ואשר סותמות את הגולל על טענותיה.
4. המשיב אכן לא שילם למבקשת סך של 1.6 מיליון ₪ שנקבע בהסכם וזאת לאור ההסכמות שגובשו לאחר מכן בלשכת ההוצאה לפועל והפשרה שקיבלה תוקף של החלטה לפיה המשיב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-07-4387 ת' ב' נ' צ' ג'

ישלם למבקשת 2.2 מיליון ₪ ויעביר לה שני נכסים מעבר לסכומים שהיא כבר קיבלה ממנו
ולאחר מכן התיק ייסגר.

5. המבקשת לא הגישה ערעורים על ההחלטות של בית הדין הרבני שקבע שלא קיים חוב של
המשיב למבקשת. החלטות אלו הן חלוטות והמבקשת לא יכולה לפתוח מחדש הליכים
שכבר הוכרעו באופן סופי. המבקשת אף פעלה בחוסר תום לב, שעה שהגישה בקשה
לפתיחת התיק מחדש בלשכת הוצאה לפועל בעיר אחרת, בתקווה שלא ייוודע אודות
החלטות קודמות שניתנו ע"י לשכה אחרת שדנה בתיק בעבר.

ד. דיון והכרעה

1. לאחר עיון בטענות הצדדים, אני סבור שיש לדחות את הבקשה.

2. בעניינינו, "מדובר בבקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" על פסק דין של בית המשפט
לענייני משפחה, בו נדונו טענות המבקשים בערעור על החלטת רשמת ההוצל"פ. במצב
דברים זה, תחול אמת מידה מחמירה יותר למתן רשות ערעור. אמת מידה זו דורשת,
ככלל, שהעניין יעורר שאלה משפטית בעלת חשיבות החורגת מעניינים של הצדדים
הישירים למחלוקת, שנפל בהחלטת הערכאות דלמטה פגם דיוני היורד לשורש העניין,
או שייגרם למבקש עיוות דין אם לא תינתן רשות ערעור" (רמ"ש 14987-10-15 י.י. נ' נ.ש.
10.5.16) כן רמ"ש 34024-01-13 ר' ל' נ' ע' ל' (17.4.14) שניהם מפי כב' השופט (כתוארו
אז) שאול שוחט).

3. אכן, כפי שנקבע ברע"א 8476/12 עזבון המנוחה כהן עדינה ז"ל נ' בנק הפועלים בע"מ
(29.1.13):

"כיום, לאחר הפרדת מערכת ההוצאה לפועל ממערכת בתי המשפט, אפשר שראוי לקבוע
רף מקל יותר לקבלת בקשות רשות ערעור על החלטות רשמי ההוצאה לפועל... זאת, שכן
בשונה מבעבר, אין מדובר בערכאה שיפוטית רגילה, כי אם בגוף "מעין שיפוטי" בלבד".

ראו גם: ברע"א 411/13 מפעלי מתכת ש. כהן בע"מ נ' מנורה מבטחים ביטוח בע"מ ואח'
(20.5.13).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-07-4387 ת' ב' נ' צ' ג'

- 1 ברם במקרה דנן, אף בחינה מרוככת יותר של הבקשה, לא תצדיק רשות ערעור ואין מדובר
2 כלל בשאלה עקרונית או במצב שבו ייגרם למבקשת עיוות דין.
3
4. בהסכמות נקבע במפורש שכל טענות הצדדים "יידונו בסופו של יום בבית הדין הרבני
5 במסגרת איזון המשאבים המתנהל בפני בית הדין הרבני" ובכפוף לכך שהמשיב יקיים את
6 התנאים שנקבעו, ייסגר תיק ההוצאה לפועל שנפתח כנגדו.
7
5. משקבעה כב' רשמת ההוצל"פ עוד בשנת 2014 ושוב בשנת 2016 שהמשיב עמד בתנאי
8 ההסכמות וניתנה על ידה החלטה לסגור את התיק ומאחר שהחלטה זו חלוטה והמבקשת
9 אף לא ערערה עליה, הרי שהמבקשת לא יכולה היתה לפתוח מחדש את התיק בגין אותו
10 הסכם שבוצע.
11
6. כמפורט לעיל, גם בית הדין הרבני האזורי קבע בהחלטתו מיום 15.1.19 שלא קיים חוב
12 ולאחר שהמבקשת ערערה לבית הדין הרבני הגדול ובית הדין הרבני הגדול השיב את התיק
13 חזרה לבית הדין הרבני האזורי לצורך השלמת בירור בשאלה זו, החליט בית הדין הרבני
14 ביום 16.7.20 שלא קיים חוב והמבקשת לא ערערה על החלטה זו והיא חלוטה.
15
7. ככל שהמבקשת רצתה להשיג על ההחלטה הנ"ל של בית הדין הרבני, לרבות בגין הטענה
16 שהיא ניתנה בחוסר סמכות, היה עליה להגיש ערעור לבית הדין הרבני הגדול. אולם, היא
17 בחרה שלא לעשות כן ולפיכך, גם החלטה זו חלוטה ובה נקבע באופן מפורש שלא קיים
18 למשיב חוב בהתאם להסכם.
19
8. חובתה של כב' רשמת ההוצאה לפועל היא לבצע החלטות שיפוטיות. היא אינה יושבת
20 כערכאת ערעור על החלטה קודמת של הרשמת משנת 2016 ולא על החלטות בית הדין
21 הרבני. לפיכך, בדין ובצדק נדחו טענות המבקשת לפתיחת התיק.
22
9. בהתאם להסכמות, יכולה היתה המבקשת לפנות לבית הדין הרבני על מנת שידון ביתר
23 טענותיה הרכושיות במסגרת התביעה לאיזון משאבים. ברם, המבקשת לא יכולה היתה
24 להגיש שוב לביצוע את ההסכם שכבר בוצע במלואו ולבקש לפתוח מחדש את תיק
25 ההוצל"פ. מדובר בהתנהלות חסרת תם לב.
26
10. כב' רשמת ההוצל"פ לא חרגה מסמכותה שעה שנתנה את ההחלטה. היא פעלה כדין שעה
27 שיישמה החלטה קודמת של הרשמת לפיה התיק נסגר. משעה שלא הוצגה בפניה כל החלטה
28
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-07-4387 ת' ב' נ' צ' ג'

- 1 שיפוטית חדשה הקובעת שהמשיב חייב כספים למבקשת, ברור שלא ניתן היה לפתוח את
2 תיק ההוצל"פ מחדש. כפי שצוין בהחלטה ובפסק הדין, הרשמת אינה יושבת כערכאת
3 ערעור על החלטה קודמת של רשמת ושל בית הדין הרבני.
4
- 5 11. לא היה גם כל צורך לקיים דיון בלשכת ההוצאה לפועל ולערוך חקירה של המשיב, שעה
6 שההחלטה ניתנה על בסיס טענות משפטיות, לרבות בדבר מעשה בית דין, לאור החלטות
7 קודמות וחלטות שניתנו בשאלה זו בדיוק.
8
- 9 12. במסגרת ההסכמות, לא הסמיכו הצדדים את בית הדין הרבני לדון בנושאים שהוא לא
10 הוסמך לדון בהם. הם הסמיכו אותו לדון בטענות רכושיות נוספות שהצדדים יעלו במסגרת
11 בירור התביעה לאיזון משאבים ואין בכך כמובן כל פסול.
12
- 13 13. **סיכומי של דבר**: לא נפלה כל טעות בפסק הדין ודין הבקשה להידחות.
14
- 15 14. המבקשת תשלם למשיב הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 20,000 ₪ בגין הליך זה והמוזכירות
16 תעביר למשיב באמצעות ב"כ את העירבון שהופקד ע"י המבקשת וזאת על חשבון תשלום
17 ההוצאות.
18
- 19 15. פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.
20
21
22
23 ניתן היום, ט' תשרי תשפ"ב, 15 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.
24

נפתלי שילה, שופט